

Slot benyttes, kan man ikke skule for sig selv, at det i meget væsentlig Grad er bleven friholig for Professorer; det er kun i ringere Grad Undervisningsanstalt eller Akademi, end det er friholig for Professorerne. Det er Noget, som vistnok vil indlyse, naar jeg oplyser, at der paa Charlottenborg bor 10 Professorfamilier, og disse Veligheder ere meget store; man kan allerede se det udenpaa Bygningen, at det maa være store Værelser; de brede Piller mellem Vinduerne tyde derpaa, og Enhver, der er nogenlunde kjendt med Lokalerne paa Charlottenborg, vil kunne sige sig selv, at der er store, og mange Værelser. Der bor altsaa 10 Professorfamilier og desuden adskillige Betjente, ogsaa med Familier. Der bor et Par Opvartere, et Bud, en Forvalter, — og de have Familier — og desforuden bor der disse 10 Professorfamilier, ligesom der ogsaa findes Atelierer, som ere tilstaaede enkelte Medlemmer af Akademiet. I og for sig er det allerede vistnok ikke heldigt, at en offentlig Anstalt, hvis Hovedformaal efter Fundatsen er at afgive Rum til Udvikling af Kunsten dels gjennem Afholdelsen af Værelser paa Skolen og dels ved at staae store Atelierer, hvor Malere og Billedhuggere kunde samle unge Kræfter omkring sig og oplære dem til fremtidige dygtige Kunstnere, væsentlig bruges til Friholiger. Det er i og for sig ikke heldigt, men det er navnlig uheldigt, naar den bruges paa en saa flot Maade, som det vistnok sker med Kunstakademiet. Jeg sagde før, at de Boliger, der benyttes af Professorerne, ere meget store. Det er Noget jeg tror vil indlyse, naar jeg tillader mig at minde de Herrer om en lille Strid, som for et Mars Tid siden førtes i „Dagbladet“ mellem forskellige Indsendere, og hvoraf det fremgik, at disse Boliger ere saa rigelige, at Kunstnerne ikke engang vidste, hvorledes de skulde bruge dem, men leiede ud af dem. Der findes saaledes et Atelier, som dengang blev leiet ud; det er senere ophørt, efter hvad jeg har erfaret, maasse som Følge af de Oplysninger som deraf kom frem i Bladene, og det er saameget mere nødvendigt, at det oplyses, som Reglementet for Kunstakademiet udtrykkelig bestemmer, at Fremleie af Boliger. Ilet ikke paa nogen Maade maa finde Sted, hverken til Kunstnere eller Andre. Men det er dog ikke aldeles ophørt, thi der findes endnu en stor Professorleilighed paa Akademiet, hvoraf en Del er leiet ud og ikke til nogen Kunstner, men til en Enkeskue. De Herrer ville altsaa se, at den Maade, hvorpaa Pladsen paa Akademiet benyttes, er, efter hvad der foreligger, baade gjennem Bladene, og efter hvad Enhver kan sætte sig ind i, alt andet end betryggende og trænger til en nærmere Undersøgelse, forinden man kan gaa ind paa at bevillige nye Bygninger. Det er meget vanskeligt at forstaa, at der, naar der bor saa mange Professorer, og de dog have saa megen Plads, at de ikke vide, hvad de skulle gjøre med den, sam-

tidig fra de samme Professorers Side klages offentlig, haade her lige overfor Ministeren og i offentlige Taler, holdte af Akademiets Professorer ved Aabningshøitideligheder, over Mangel paa Plads ved Undervisningen; naar man har saa megen Plads til Friholiger for sig selv og sine Familier, at man maa leie dem ud, saa forekommer det i det Mindste os, der staa udenfor, os, de Usagkyndige, at man kunde tage af denne Plads og anvende til den Undervisning, som man siger, man ikke har Plads til. Det har man ikke gjort; man har endogsaa stillet sig meget uwilligt til et Initiativ, udgaaet fra anden Side, for at staae en saadan uvidet Undervisning paa Charlottenborg; jeg sigter her navnlig til den Maade, hvorpaa Akademiet engang stillede sig, da danst Kvindesamfund androg hos Akademiet om, at der maatte blive oprettet en Kvindeskole paa Akademiet. Det blev afvist, navnlig af den Grund, at man ikke havde Plads, og samtidig finde de Forhold Sted, som jeg har oplyst. Det er af en saadan Natur, at man virkelig bliver betænkelig, og jeg tror, at den høitæredede Minister selv vil indrømme, at der er al mulig Grund til, naar man veed saadanne Ting, at blive betænkelig ved at gaa ind paa saadanne nye Bygninger og skyde betydelige Summer til. Men ikke blot det. For nogle Mars siden fik Ministeren Bemyndigelse til at sælge Materialgaarden, og for at det kunde ske, blev der foretaget Tilbygninger til Charlottenborg, hvor de Professorer, der den Gang boede paa Materialgaarden, flyttede ind. Smidlertid er Materialgaarden til Dato ikke solgt, og af hvad der er meddelt Statsrevisionen fremgaaer det, at der ikke er Udset til, at den med det Første vil blive solgt; det synes at være Ministerens Hensigt i det Mindste indtil videre at leie den ud. Naar den erede Minister altsaa har Materialgaarden endnu, i Stedet for hvilken der blev bygget andre Boliger til Akademiets Professorer, som den Gang boede der, saa bliver man stillet i Tvivl om, hvor vidt det skulde være nødvendigt, saa længe Staten selv er i Besiddelse af saa store Rum som dem, der findes paa Materialgaarden, da allerede at begynde paa at bygge til Akademiet, og det saa meget mere, som man heller ikke er ganske sikker paa, at denne Bygning virkelig vil blive til saa stor Nytte, som det siges. Der findes nemlig i dette Mars Finantslov under § 26 en Antydning, der synes at røbe, at man har meget store Planer fra Regjeringens Side med Hensyn til at staae Plads til Kunsten her i Landet. Der tales nemlig om, at der er Udset til i en ikke altsaa fjern Fremtid at faae et Nationalmuseum. Det var da i hvert Fald værdt at faae at vide, om ikke maasse til den Tid det, der nu skulde bygges ved Charlottenborg, maatte blive overskødt, om ikke Nationalmuseet, naar det en Gang blev færdigt — vi vide jo forøvrigt ikke endnu Noget om det — maatte være tilstrekke-